

Sygn. akt II Ns 12/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR (del.) Barbara Pyz-Kędzierska

Protokolant: Przemysław Mazur

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku pełnomocnika Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz kandydata na Prezydenta RP S. G.

z udziałem Sądu Najwyższego, Państwowej Komisji Wyborczej

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy oraz o zabezpieczenie polegające na wstrzymaniu wyborów do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy

postanawia:

na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc odrzucić wnioski o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy Kodeks wyborczy wraz z wnioskiem zabezpieczenie.

sędzia del. Barbara Pyz-Kędzierska

Sygn. akt II Ns 12/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2020 r., w sprawie o sygn. II Ns 11/20, Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił wniosek z dnia 16 kwietnia 2020 r. pełnomocnika Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. i S. G., złożone na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego, w którym domagali się, aby Sąd Najwyższy i Państwowa Komisja Wyborcza zaprzestali rozpowszechniania nieprawdziwych, bądź niepełnych, bądź zmanipulowanych informacji dotyczących kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz Komitetu Wyborczego ustanowionego w jego sprawie oraz zaprzestali ukrytej, choć jawnej, agitacji wyborczej na rzecz kandydata na prezydenta RP A. D. pomagając mu w formie wykonywanych stronniczo obowiązków stronniczych urzędniczych/orzecznich chcąc w ten sposób doprowadzić do bezprawnego wyeliminowania z możliwości startu w wyborach S. G.. W punkcie 2. tego postanowienia Sąd Okręgowy odrzucił wniosek ww. wnioskodawców o wydanie postanowienia zabezpieczającego polegającego na wstrzymaniu przeprowadzenia wyborów do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

Uchwałą nr 96/2020 z dnia 30 marca 2020 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła rejestracji kandydata na Prezydenta RP S. G..

W dniu 6 kwietnia 2020r. wydane zostało postanowienie w sprawie o sygn. akt I NSW 11/20, oddalające skargę pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP S. G..

Sąd Okręgowy zważył, że przedmiotowy wniosek nie był wnioskiem w trybie wyborczym, o którym mowa w art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 684 ze zm. – zwany dalej też Kodeksem wyborczym). Wnioskodawcy nie zawarli w treści pisma jakiegokolwiek zarzutu ani żądania, o których mowa powyżej. Samo nazwanie przez wnioskodawców wniosku „skarga – w trybie wyborczym, na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego” - nie prowadziło do uznania, iż był to wniosek wyborczy. Podniesione przez wnioskodawców argumenty, iż Państwowa Komisja Wyborcza niezasadnie odmówiła rejestracji S. G. jako kandydata na Prezydenta i w dalszej kolejności, że orzeczenie wydane przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie powodowało w ocenie Sądu Okręgowego, że wniosek ten należało potraktować jako wniosek w trybie wyborczym, skoro żądania wnioskodawców wynikały

z niezadowolenia z rozstrzygnięć wydanych przez Państwową Komisję Wyborczą oraz Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych i nie mieściły się w katalogu wymienionym w art. 111 Kodeksu wyborczego.

Zdaniem Sądu I instancji wnioskodawcy przedmiotowym wnioskiem próbowali w istocie zaskarżyć uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej oraz postanowienie z dnia 6 kwietnia 2020 r., sygn. I NSW 11/20 wydane w odpowiedzi na skargę w sprawie uchwały Państwowej Komisji Wyborczej. Przepisy prawa nie przewidywały natomiast sądowego trybu kontroli tego typu aktów prawnych.

W ocenie Sądu Okręgowego, roszczenia jakie kierowali wnioskodawcy, nie miały charakteru sprawy cywilnej, nie były one bowiem związane z okolicznościami, o których traktuje art. 111 § 1 Kodeks wyborczy, a więc nie podlegały rozpoznaniu przez sąd powszechny.

Z tych samych przyczyn Sąd Okręgowy odrzucił wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie wyborów.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli wnioskodawcy – pełnomocnik Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz kandydat na Prezydenta RP S. G.. Zaskarżając orzeczenie w całości, skarżący wnosili o jego uchylenie

i rozpoznanie merytoryczne, uwzględniając treść wniosku. W uzasadnieniu wskazali, że w ocenie skarżących Sąd I instancji błędnie ocenił treść wniosku. Składając skargę w trybie wyborczym nie mieli w zamiarze skorzystać z jakiegoś dodatkowego środka zaskarżenia, dotyczącego postanowienia z dnia 6 kwietnia 2020r. Sądu Najwyższego, a to dlatego, że złożony wniosek o stwierdzenie jego nieważności był wystarczający. Zdaniem skarżących we wniosku zawarto zarzuty i żądania wyczerpujące w ich ocenie treść art. 111 Kodeksu wyborczego.

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2020 r., w sprawie o sygn. akt I ACz 144/20, Sąd Apelacyjny w Warszawie po rozpoznaniu zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2020 r., sygn. akt II Ns 11/20, uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie zasługiwała na podzielenie argumentacja Sądu I instancji o braku cywilnego charakteru niniejszej sprawy, bowiem wnioskodawcy wskazali, że ich zdaniem Państwowa Komisja Wyborcza oraz Sąd Najwyższy rozpowszechniają nieprawdziwe lub niepełne, zmanipulowane informacje dotyczące kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz jego Komitetu Wyborczego. Dodali, że organy te w ten sposób uczestniczą w kampanii wyborczej innego kandydata na Prezydenta RP. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wnioskodawcy powołali konkretne okoliczności, które ich zdaniem mogą wyczerpywać hipotezę normy zawartej w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego, jednocześnie wskazali oni konkretne zachowanie, którego nakazania uczestnikom się domagali. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, nietrafne było stanowisko Sądu I instancji o niepowołaniu warunków wskazanych w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego, a tym samym braku cywilnego charakteru sprawy.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż rozważania Sądu Okręgowego w tym zakresie mają charakter nader ogólny i nie uwzględniają powyżej przytoczonych okoliczności niniejszej sprawy. Faktem jest natomiast, że wnioskodawcy powoływali się również na rzekomo nieważne orzeczenie Sądu Najwyższego o niezarejestrowaniu kandydata na Prezydenta RP S. G., niemniej to nie ta okoliczność była podstawą niniejszego protestu. Wnioskodawcy wskazali zresztą, że w tym zakresie założyli wniosek do Sądu Najwyższego o stwierdzenie nieważności postępowania.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy Sąd Apelacyjny zalecił Sadowi Okręgowemu w pierwszej kolejności zbadać wymogi formalne wniosku, zdolność sądową uczestników postępowania, następnie zaś legitymację wnioskodawców do złożenia niniejszego wniosku, a w razie pozytywnej oceny tychże okoliczności dokonać merytorycznej oceny wniosku w świetle art. 111 § 1 kodeksu wyborczego.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

W piśmie z dnia 16 kwietnia 2020 r. pełnomocnik Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz S. G. domagali się na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego, aby Sąd Najwyższy i Państwowa Komisja Wyborcza zaprzestali rozpowszechniania nieprawdziwych, bądź niepełnych, bądź zmanipulowanych informacji dotyczących kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz Komitetu Wyborczego ustanowionego w jego sprawie oraz zaprzestali ukrytej, choć jawnej, agitacji wyborczej na rzecz kandydata na prezydenta RP A. D. pomagając mu w formie wykonywanych stroniczo obowiązków stroniczych urzędniczych/orzeczniczych chcąc w ten sposób doprowadzić do bezprawnego wyeliminowania z możliwości startu w wyborach S. G.. Wnioskodawcy domagali się także wydania postanowienia zabezpieczającego polegającego na wstrzymaniu przeprowadzenia wyborów do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia, jako że w przypadku zaniechania jego wydania skutki byłyby nieodwracalne.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawcy podali, iż 6 kwietnia 2020 r. zostało wydane postanowienie o sygn. akt I NSW 11/20 w odpowiedzi na skargę na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nr 96/2020 z 30 marca 2020 r. w sprawie odmowy rejestracji kandydata na Prezydenta RP S. G. w wyborach zarządzonych na 10 maja 2020 r. zarzucając jej zlekceważenie absolutnie wyjątkowego stanu faktycznego sprawy bez próby przełożenia go na ewentualną możliwość zawieszenia niektórych przepisów dotyczących wymogów formalnych dotyczących rejestracji kandydata na Prezydenta RP, w tym przypadku S. G..

Zdaniem wnioskodawców, Państwowa Komisja Wyborcza odmawiając rejestracji Kandydata naruszyła także art. 32. Konstytucji, w świetle którego wszyscy są wobec prawa równi oraz wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne oraz nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, z jakiegokolwiek przyczyny. Zdaniem wnioskodawców nie ulega wątpliwości, że obecna postawa Państwowej Komisji Wyborczej sprzyja rządzącym, którzy za wszelką cenę chcą przeprowadzić wybory 10 maja. ignorując zagrożenie życia lub zdrowia Polaków, bezprawnie uchylając się od obowiązku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego, powodując tym samym zmianę terminu wyborów. Państwowa Komisja Wyborcza powinna odstąpić od konieczności spełnienia wymogu zebrania 100.000 podpisów, a jeśli jej zdaniem, nie miałyby do tego podstaw prawnych, powinna wystąpić do Sejmu, R./Prezydenta z wnioskiem o przesunięcie terminów wyborów, po uprzednim wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego.

Tymczasem Państwowa Komisja Wyborcza w ogóle tego typu kwestii nie wzięła pod uwagę, zachowując się jak typowy urzędnik, mający tzw. klapki na oczach, bez umiejętności dostosowania się do wyjątkowych okoliczności, jakimi są zmagania całego Narodu, w walce o swoje zdrowie/życie.

W podsumowaniu wniosku wnioskodawcy domagali się, aby uczestnik postępowania:

1/ Sąd Najwyższy na stronie www Sądu Najwyższego, na łamach portalu (...).pl, (...).pl, w radio (...), w Radio (...), w (...), (...), (...) przesłał za nieuzasadnione kreowanie negatywnego wizerunku kandydata na Prezydenta RP S. G., w

tym za sugerowanie tego, że może on być odbierany jako osoba, która nie byłaby w stanie zbierać 100.000 podpisów, gdyby nie obowiązywał stan epidemii oraz zawarto w postanowieniu z dnia 06 kwietnia 2020r., I NSW 11/20 sugestię, że jest kandydatem przypadkowym, pozbawionych jakiegokolwiek znaczenia politycznego, tym bardziej, że jest Prezesem partii politycznej (...), jest autorytetem, komentatorem politycznym na portalu (...).pl, do którego zwraca się wiele osób o skomentowanie bieżących wydarzeń politycznych, z jego udziałem są prowadzone audycje radiowe, także na żywo, a przede wszystkim to jest człowiek, który osobiście doprowadził do tego, że R. T. jest Prezydentem (...), M. B. osiągnęła dwukrotnie lepszy wynik wyborczy w szrankach z J. K. w W., w Senacie większość ma opozycja. (...) nie ma większości konstytucyjnej w Sejmie, a do Sejmu dostała się nieznana nikomu wcześniej (...) z sensacyjnym wynikiem, jak o tym rozpisywała się prasa w kraju i za granicą. Tak więc S. G. poza tym, że ma wyczone 6 kierunków studiów, jest tzw. byłym komandosem, jest wyróżniony odznaką honorową w Jednostce Specjalnej, jest Zasłużonym Honorowym Dawcą Krwi, Prezesem (...), a ponadto jest wyjątkowo szlachetnym człowiekiem, gdyż nad dobro własne zawsze przedkłada dobro innych, w tych wyborach zdrowie lub życie Polaków.

2/ Sąd Najwyższy niezwłocznie nadał bieg wnioskowi o stwierdzenie nieważności postanowienia z dnia 6 kwietnia 2020r. - sygn. akt 1 NBO 1/20.

2/ Państwowa Komisja Wyborcza na stronie www PKW, na łamach portalu (...).pl, (...).pl, w radio (...).FM, w Radio (...), w (...), (...), (...) przeprosił za bezpodstawne rozgłaszanie informacji, jakoby Komitet Wyborczy S. G. miał w wykazie złożonych podpisów dane osób i podpisy osób zmarłych oraz że nieprawdą jest to, że nie weryfikowano przynależności partyjnej kandydata na Prezydenta S. G. oraz jego wykształcenia, gdyż w dniu zgłoszenia tej kandydatury okazano oryginał dyplomu ukończenia studiów wyższych oraz przekazano postanowienie Sądu Okręgowego

w W., z którego wynika to, że S. G. jest Prezesem partii politycznej (...), a takowy rejestr prowadzi nie kto inny, jak PKW. PKW informuje także, że obowiązuje RODO, a PKW nie nadaje jakichkolwiek uprawnień Komitetowi Wyborczym do weryfikacji uzyskanych danych, a skoro w dowodach osobistych nie ma adresu zamieszkania, to nie można zweryfikować prawdziwości danych ujmowanych w zgłoszenia poparcia kandydatów na Prezydenta. PKW powinna także umieścić na swojej stronie w Internecie wszystkie uchwały dotyczące jego kandydowania na Prezydenta.

3/ wpłacił kwotę 100 000 zł na rzecz Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej "(...)", ul. (...). (...)-(...) O..

W uzasadnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia wnioskodawcy podali, iż w przypadku zaniechania jego wydania skutki – polegające na przeprowadzeniu wyborów – będą nieodwracalne.

Państwowa Komisja Wyborcza, pismem z dnia 21 kwietnia 2020 r., wniosła o oddalenie wniosku. W uzasadnieniu podała m. in., że S. G. nie ma przymiotu wnioskodawcy, bowiem nie jest zarejestrowanym kandydatem w wyborach. PKW zaprzeczyła twierdzeniom wnioskodawców, że zamieszcza w Internecie informacje na temat nieprawidłowości w wykazach złożonych przez konkretne komitety wyborcze.

Sąd Najwyższy, pismem z dnia 22 kwietnia 2020 r. wniósł zwrócenie wniosku albo jego oddalenie.

Stosownie do art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego - jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U.

z 2018 r. poz. 1914), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;

- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Realizując zalecenia Sądu Apelacyjnego wskazać należy, iż wymogi formalne wniosku zostały spełnione. Wnioskodawcy wskazali uczestników postępowania, żądanie z uzasadnieniem. Zdaniem wnioskodawców Państwowa Komisja Wyborcza oraz Sąd Najwyższy rozpowszechniają nieprawdziwe lub niepełne, zmanipulowane informacje dotyczące kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz jego Komitetu Wyborczego. Dodali, że organy te w ten sposób uczestniczą w kampanii wyborczej innego kandydata na Prezydenta RP. W związku z powyższym wnioskodawcy zażądali przeproszenia przez Sąd Najwyższy, Państwową Komisję Wyborczą oraz wpłacenia kwoty 100.000 zł na rzecz Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „(...)”.

Odnosząc się do kwestii zdolności sądowej to, zdaniem Sądu Okręgowego, wnioskodawcy taką zdolność posiadają. Zgodnie z art. 64 § 1 i § 1¹ kpc każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa). Zdolność sądową mają także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.

Zatem, S. G. jako osoby fizyczna posiada zdolność sądową. W związku z tym, że uprawnienie do złożenia wniosku, stosownie do art. 111 ust. 1 ustawy Kodeks wyborczy przysługuje m.in. komitetom wyborczym to nie budzi wątpliwości Sądu, iż posiadają one także zdolność sądową.

Natomiast zdolności sądowej nie posiadają ani Sąd Najwyższy ani Państwowa Komisja Wyborcza, które to organy są jednostkami organizacyjnymi Skarbu Państwa.

W niniejsze sprawie jako uczestnika postępowania wnioskodawcy powinni byli wskazać Skarb Państwa z I Prezesem Sądu Najwyższego oraz Przewodniczącym Państwowej Komisji Wyborczej jako statio fisci.

Ani Sąd Najwyższy ani Państwowa Komisja Wyborcza nie posiadają osobowości prawnej. Brak jest też przepisów przyznających tym jednostkom zdolność sądową.

Stosownie do art. 71 kpc jeżeli braków w zakresie zdolności sądowej nie można uzupełnić albo nie zostały one w wyznaczonym terminie uzupełnione, sąd zniesie postępowanie w zakresie, w jakim jest ono dotknięte brakami, i w miarę potrzeby wyda odpowiednie postanowienie. Przepis ten na mocy art. 13 § 2 kpc ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym, a więc także toczącym się w trybie art. 111 Kodeksu wyborczego. Niewątpliwie, braku zdolności sądowej po stronie Sądu Najwyższego i Państwowej Komisji Wyborczej nie da się uzupełnić, dlatego na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym z wnioskiem o zabezpieczenie należało odrzucić.

W świetle art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego uprawnionym do złożenia wniosku w trybie wyborczym jest kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego. Co prawda Kodeks wyborczy wskazuje na osobę pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego jako podmiot uprawniony do złożenia wniosku jednak, że faktycznym uczestnikiem postępowania jest w tym przypadku komitet wyborczy, który jedynie działa poprzez swojego pełnomocnika wyborczego.

Użyte w art. 111 § 1 słowo „kandydat” należy zatem rozumieć tak wąsko, jak jest to możliwe – zatem jako osobę zarejestrowaną jako kandydat i wpisaną przez PKW na jawną i publicznie ogłoszoną listę kandydatów na Prezydenta RP.

Zwrócić bowiem należy uwagę, że wniosek w trybie wyborczym może złożyć nie tylko sam kandydat na Prezydenta RP, ale także pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego – który jest rejestrowany przez PKW z chwilą zgłoszenia komitetu wyborczego. Do czasu, aż kandydat komitetu wyborczego zostanie uznany za kandydata na Prezydenta RP – prawa wyborców do rzetelnej informacji w kampanii wyborczej może z powodzeniem bronić pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego.

Jak wynika z publicznie dostępnych materiałów Państwowej Komisji Wyborczej, w dacie złożenia wniosku, jak i w dacie jego rozpoznania, wnioskodawca S. G. nie był ani pełnomocnikiem wyborczym komitetu wyborczego, ani kandydatem na prezydenta. Jak wynika z załączonych dokumentów - uchwałą nr 96/2020 z dnia 30 marca 2020 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła rejestracji kandydata na Prezydenta RP S. G. (uchwała k. 53-61), a w dniu 6 kwietnia 2020r. wydane zostało postanowienie w sprawie o sygn. akt I NSW 11/20, oddalające skargę pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP S. G. (postanowienie k. 62-70).

Wniosek złożony w niniejszej sprawie należy zatem uznać za zgłoszony przez podmiot nieuprawniony do złożenia wniosku w trybie art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego.

Już na marginesie, odnosząc się zaś do oceny wniosku Komitetu Wyborczego, w świetle art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego, to wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie także z merytorycznych przyczyn. Pojęcie materiałów wyborczych określone jest w sposób niewyczerpujący. Określa, że są nimi w szczególności plakaty, ulotki i hasła. Z całą pewnością należą do nich także tzw. billboardy oraz wszelkie napisy, informacje, komunikaty, apele.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego. Chodzi tu o tego rodzaju wypowiedzi, które mają charakter agitacji wyborczej, a więc są umieszczane z uwagi na trwającą kampanię wyborczą i pozostają w związku z aktem wyboru, czy też umieszczane są w celu wpływu na wynik głosowania. Sporne „wypowiedzi” w żaden sposób nie nawiązują do kampanii wyborczej. Słownik Języka Polskiego określa, że „nakłanianie”, to „zachęcanie kogoś do czegoś; namawianie; przekonywanie”. „Zachęcanie” to: „nakłanianie kogoś do czegoś; przekonywanie; namawianie”. Zgodnie z tym słownikiem pojęcie „agitacja” oznacza: „zjednywanie zwolenników dla jakiejś sprawy”. Przytoczone tu pojęcia oznaczają więc zachowania aktywne, ukierunkowane na osiągnięcie określonego celu - w tym przypadku – w postaci wyniku wyborczego określonych kandydatów.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż pełnomocnik Komitetu Wyborczego nie wykazał, aby spełnione zostały przesłanki do żądania ochrony prawnej w trybie art. 111 ust. 1 Kodeksu wyborczego, a mianowicie, że doszło do rozpowszechniania przez organy wskazane jako uczestnicy nieprawdziwych, bądź niepełnych, bądź zmanipulowanych informacji dotyczących kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz Komitetu Wyborczego ustanowionego w jego sprawie i rozpowszechnianie to było agitacją wyborczą mającą doprowadzić do bezprawnego wyeliminowania z możliwości startu w wyborach S. G.

Wskazać też należy, iż na stronie internetowej PKW ((...)) umieszczony jest Komunikat PKW z dnia 7 kwietnia 2020 r. o komitetach wyborczych utworzonych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r, w którym jest m. in. informacja o Komitecie Wyborczym Kandydata na Prezydenta RP S. G.. Jako pełnomocnik wyborczy wskazani zostali: W. P., zaś jako pełnomocnik finansowy B. Z.; Siedziba Komitetu: ul. (...), (...)-(...) O..

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, wnioski podlegały odrzuceniu.

sędzia del. Barbara Pysz-Kędzierska